

Nieuwsbrief VEAN ERF Updates - Nummer 03, 2019

Nummer 3, 2019

Redactie: mr. F.M.H. Hoens.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:117](#) 22-01-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:5](#) 15-01-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:21](#) 08-01-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2018:3755](#) 19-12-2018

Rechtbank

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:181](#) 21-01-2019

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2019:390](#) 17-01-2019

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2019:192](#) 17-01-2019

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:4](#) 16-01-2019

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:370](#) 09-01-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:434](#) 02-01-2019

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2018:6414](#) 20-12-2018

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:13857](#) 21-11-2018

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2018:4636](#) 02-08-2018

RECHTSPRAAK

Schenkbelasting. Vrijstelling eigen woning ook mogelijk voor vóór de schenking betaalde verbouwingkosten.

X ontvangt in december 2013 een schenking van 100.000 euro van haar ouders. In de aangifte schenkbelasting doet X beroep op de – met ingang van 1 oktober 2013 geldende – tijdelijk verruimde vrijstelling in verband met de eigen woning (Besluit van 16 september 2013, BLKB 2013/1699M dat aansluit op art. 33a SW 1956, tekst 2014). In 2016 overlegt X op verzoek van de inspecteur facturen waaruit blijkt dat X de schenking heeft besteed aan verbouwing van haar eigen woning. Een deel van de facturen heeft X voor de schenking al ontvangen en betaald.

Volgens de inspecteur vallen deze laatste facturen niet onder de regeling van de verruimde vrijstelling. Een navorderingsaanslag volgt. De rechtbank vernietigt de navorderingsaanslag.

Volgens de rechtbank is wel voldaan aan de geldende voorwaarden (voormeld besluit en art. 5 Uitvoeringsregeling SW 1956, tekst 2013): (a) de schenking vindt plaats tussen 1 oktober 2013 en 1 januari 2014; (b) de schenking is gedaan onder de ontbindende voorwaarde dat deze wordt besteed aan verbetering en onderhoud van de eigen woning; (c) de betaling van de schenking en de aanwending van de schenking voor de eigen woning moet met schriftelijke bescheiden kunnen worden aangetoond.

De datum van de schenking is volgens de rechtbank uitsluitend van belang voor voorwaarde a. In voorwaarde c gaat het uitsluitend om de vraag of betaling van de schenking en van de kosten kan worden aangetoond. Daarin wordt geen volgtijdelijk verband vereist tussen die betalingen. Dat vereiste zou ook botsen met de systematiek van de heffing van de schenkbelasting (art. 28 SW 1956). Het kan dus ook gaan om kosten die al gemaakt zijn, aldus de rechtbank.

Omdat voormeld besluit voorziet in een beperkt terugwerkende kracht, kunnen betalingen voor 1 oktober 2013 evenwel geen rol spelen.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 21-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:181

Zaaknummer: AWB - 17 _ 1435

Rechters: J.M.W. van de Sande, R.A. Eskes en A.P. Vaatstra

Wetsartikelen: 33a SW 1956 (tekst 2014) en 5 Uitvoeringsregeling SW 1956

RECHTSPRAAK

Estate planningsadvies leidt tot ontbinding arbeidsovereenkomst.

Doktersassistente X gaat in 2015 een geregistreerd partnerschap aan met Y, een 85-jarige patiënt van de huisartsenpraktijk. X verzwijgt dit voor haar werkgever. Kort daarna erft X als enig testamentair erfgenaam van Y.

Het handelen van X is volgens de kantonrechter zodanig verwijtbaar, dat dit leidt tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst van X met de huisartsenmaatschap (art. 7:669 lid 3 onder 3 BW).

Het partnerschap is – op advies van een notaris – enkel aangegaan om het vermogen van Y fiscaal zo voordelig mogelijk aan X te kunnen overhevelen. Om dit te kunnen realiseren is X zelfs op papier gescheiden van haar echtgenoot. X had dus een financieel belang bij het overlijden van Y, zodat van de vereiste afstand die een zorgverlener dient te bewaren tot zijn patiënt geen sprake meer was. De werkgever had aan X ook taken gedelegeerd in het stervensproces van erflater.

X is weliswaar niet BIG-geregistreerd, maar uit de Beroepscode Doktersassistent volgt dat in de relatie met de patiënt de professionele grenzen in acht genomen dienen te worden. De kantonrechter acht het onbegrijpelijk dat X vindt dat zij deze grens niet heeft overschreden. Het enkele feit dat zij Y in huis wilde nemen om hem te verzorgen geeft dit immers al aan.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 17-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2019:192

Zaaknummer: 7238861 AZ 18-77

Rechters: S. Ketelaars-Mast

Wetsartikelen: 7:669 BW en 1a SW 1956

RECHTSPRAAK

Kort na elkaar overlijden en de beperkende werking van de redelijkheid en billijkheid. Rol vereffenaar.

X en Y zetten hun geregistreerd partnerschap om in een huwelijk. Tijdens hun huwelijksreis in de Dominicaanse Republiek overlijden beiden, waarschijnlijk door voedselvergiftiging. Zij hebben geen testamenten en geen huwelijkse voorwaarden gemaakt. De moeder van Y vordert een verklaring voor recht dat Y, door het eerdere overlijden van X, enig erfgenaam is van X. De rechtbank wijst dit af.

In voldoende mate staat vast dat X voor Y is overleden. De rechtbank ziet, gelet op de wetsgeschiedenis, onvoldoende ruimte om te bepalen dat X en Y voor wat betreft de commoriëntenregeling van artikel 4:2 BW op hetzelfde tijdstip zijn overleden. Op grond van artikel 4:10 lid 1 onder a BW is Y dan enig erfgenaam van X.

Echter, de rechtbank vindt dat de wederpartij zich terecht beroept op de beperkende werking van de redelijkheid en billijkheid. Er is sprake van een uitzonderlijke situatie: partijen waren slechts twee weken getrouwd. Zij hebben niet in een testament hun wensen inzake hun nalatenschap vastgesteld. Als zij dat wel hadden gedaan, hadden zij naar alle waarschijnlijkheid voor deze situatie iets anders bepaald dan de wettelijke regeling. De rechtbank baseert dit op het feit dat (1) X en Y het woord 'samen' – met elkaar maar ook met de respectieve families – belangrijk vonden en daarnaar wilden leven, (2) zij samen hun vermogen hebben opgebouwd en (3) uitsluitingsclausules gebruikelijk zijn om vererving naar de 'koude kant' te voorkomen. Voorts zijn X en Y op zeer korte termijn na elkaar aan een zelfde oorzaak overleden. Het onder deze omstandigheden vasthouden aan de wettelijke volgorde, waarbij het gehele vermogen van de echtgenoten alleen bij de familie van Y terechtkomt, druist in tegen het rechtsgevoel en is onaanvaardbaar. Dit rechtsgevoel wordt ook gedeeld door de moeder van Y, waar zij in de dagvaarding schrijft dat haar eis heel naar overkomt en dat de reactie van de nabestaanden van X emotioneel invoelbaar is. De rechtbank constateert dat de familie van X haar nalatenschap erft en de familie van Y zijn nalatenschap.

Overigens is eerder een derde tot vereffenaar benoemd over de ontbonden huwelijksgemeenschap en beide nalatenschappen (ECLI:NL:GHDHA:2018:220). De

vereffenaar is privaat bevoegd om procedures te voeren over de omvang en samenstelling van de nalatenschap (art. 4:211 BW). In de nalatenschap van X is de vraag wie haar erfgenamen zijn. Dat is geen vraag die de omvang of samenstelling van de nalatenschap betreft, zodat hier geen rol voor de vereffenaar is weggelegd. In de nalatenschap van Y is de vraag of Y van X erft. Dit raakt wel de omvang en samenstelling van de nalatenschap. Anderzijds kan worden geoordeeld dat de vraag meer is dan alleen een vraag omtrent de omvang en samenstelling en daarom eerder de erven aangaat dan de vereffenaar. De rechtbank ziet af van oproeping van de vereffenaar, ook omdat de vereffenaar heeft aangegeven af te zien van het overnemen van de procedure.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 16-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:4

Zaaknummer: C-09-533622-HA ZA 17-596

Rechters: D.R. Glass, M.A. van Laarschot en A.C. Bordes

Wetsartikelen: 4:2 BW, 4:10 BW en 4:211 BW

RECHTSPRAAK

Betaling en latere vastlegging geldlening. Geldlening of schenking?

A is in 1995 in de wettelijke gemeenschap van goederen gehuwd met X. X overlijdt in 1996 en heeft A tot enig erfgenaam benoemd. A en zijn zwager B worden vervolgens als verdachten betrokken bij het strafproces inzake het overlijden van X, maar in hoger beroep vrijgesproken. Kort daarop, in 1998, betaalt A aan B een bedrag van (omgerekend) ruim 1,5 miljoen euro, zonder hiervan iets op papier te zetten. A voelt zich, gelet op het strafproces waarin ook B betrokken werd, moreel verplicht om zijn vermogensvermeerdering door het huwelijk met X te delen met B. Zo is de situatie althans beschreven in het belastingadvies dat A en B in 1999 inwinnen. In het advies wordt aangegeven hoe zo veel mogelijk schenkingsrecht zou kunnen worden voorkomen bij de overheveling van het bedrag van A aan B.

Op enig moment leggen partijen, op advies van de belastingadviseur, (onderhands) vast dat A het geld aan B heeft geleend. De lening is renteloos en te allen tijde direct opeisbaar en aflosbaar. A en B raken vervolgens gebrouilleerd, waardoor de vermogensoverheveling verder geen vorm krijgt.

In 2016 doet B een betalingsvoorstel tegen algehele kwijting. A wijst dit voorstel af en verlangt betaling van het volledig uitstaande bedrag. In 2017 sluiten A en B een vaststellingsovereenkomst: B zal vorderingen overdragen aan A ter algehele aflossing van zijn schuld. Als deze vorderingen voor A evenwel minder opleveren dan 250.000 euro, blijft A gerechtigd om van B betaling van het volledig uitstaande bedrag te vorderen. Dit laatste gebeurt. B verweert zich door te stellen dat A het bedrag in 1998 heeft geschonken aan B.

De rechtbank wijst de vordering van A uit geldlening af. Volgens de rechtbank heeft A onvoldoende gesteld om aan te nemen dat partijen in 1998 de bedoeling hadden om een geldlening te sluiten. Zo heeft A het geld zonder schriftelijke vastlegging aan B voldaan, hebben partijen pas later op aandringen van de belastingadviseur de geldlening op papier gezet, zijn zij geen rente en geen termijn van terugbetaling overeengekomen en wilde A in 1988 dat B zou kunnen profiteren van het geld van X. Ook uit de latere vaststellingsovereenkomst volgt niet dat partijen in 1998 een geldlening voor ogen hadden.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 09-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:370

Zaaknummer: C/09/543311 / HA ZA 17-1195

Rechters: M.J. Alt-van Endt

Wetsartikelen: 7:175 BW

RECHTSPRAAK

Verdelingsgeschil over vordering van erflaatster. Afwikkelingsbewindvoerder verdeelt vordering.

Moeder laat drie kinderen als erfgenamen achter (X, Y en Z). Het erfdeel van X is beperkt tot 1/6e. Tot de nalatenschap behoort onder meer een vordering van 600.000 euro op een vof van de zoon van Z.

Moeder heeft de nalatenschap onder testamentair afwikkelingsbewind gesteld in het gemeenschappelijke belang van de erfgenamen. A is executeur-afwikkelingsbewindvoerder met de bevoegdheid om de nalatenschap te verdelen als vertegenwoordiger van de erfgenamen (art. 4:171 BW). X en Y willen dat de vordering voor 1 euro wordt toegedeeld aan X. De afwikkelingsbewindvoerder A weigert dit, omdat Z het hier niet mee eens is en aannemelijk is dat de vordering meer waard is.

A splitst de vordering (schuldvernieuwing) in drieën, in omvang overeenkomend met de erfdelen van de erfgenamen. Zo krijgen Y en Z ieder een vordering van 250.000 euro en X een vordering van 100.000 euro. Volgens de rechtbank heeft A in deze omstandigheden juist gehandeld. Er was sprake van een ingewikkeld verdelingsprobleem waarover geen overeenstemming bestond tussen de erven. Dat A uiteindelijk met gebruikmaking van de hem – om die reden – toegekende bevoegdheden heeft gehandeld zoals hij heeft gedaan, acht de rechtbank begrijpelijk.

Zie in dezelfde casus: ECLI:NL:RBROT:2019:443.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 02-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:434

Zaaknummer: C/10/527393 / HA ZA 17-507

Rechters: C. Bouwman

Wetsartikelen: 4:171 BW

RECHTSPRAAK

Niet-professionele executeur. Minder hoge eisen aan werkzaamheden.

Erflaatster overlijdt in 2016. De zoon van haar overleden partner (X) en haar broer (Y) heeft zij voor 25% respectievelijk 75% tot erfgenamen benoemd. X is tevens executeur. Y dringt bij X aan op afwikkeling van de nalatenschap, waaronder een boedelbeschrijving (art. 4:146 lid 2 BW) en ontruiming van de huurwoning. X wordt vervolgens door de kantonrechter vervangen door een opvolgende executeur (Z).

In de onderhavige procedure vorderen Y en Z verdeling van de nalatenschap en vergoeding door X van aan de nalatenschap onttrokken bedragen en onnodige kosten. Y en Z stellen onder meer dat X de huur nodeloos bijna twaalf maanden heeft laten doorlopen. Volgens de rechtbank is X hier niet tekortgeschoten. X is als executeur weliswaar verantwoordelijk voor de ontruiming, maar omdat hij geen professionele executeur was, kunnen aan zijn werkzaamheden minder hoge eisen worden gesteld. De rechtbank laat hierbij zwaar meewegen dat Y en Z X niet hebben gesommeerd tot ontruiming.

Y en Z betwisten voorts de naderhand door X opgegeven waarde van inboedel en sieraden. Volgens de rechtbank komt het ontbreken van een boedelbeschrijving niet alleen voor rekening van X, nu X geen professionele executeur was en Y en Z evenmin hebben bijgehouden wat onderling verdeeld is.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 21-11-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:13857

Zaaknummer: C/09/548780 / HA ZA 18-232

Rechters: A.C. Bordes

Wetsartikelen: 4:146 BW

RECHTSPRAAK

Tuchtrecht. Beoordeling wilsbekwaamheid erflater bij herroepingstestament. Kosten van vele vragen bij boedelafwikkeling.

Erflater is hoogbejaard als hij zijn testament in de laatste jaren van zijn leven meermalen wijzigt. Het laatste testament herroept het voorlaatste en verklaart het daaraan voorafgaande testament van toepassing. Het laatste testament is voorzien van een medische verklaring van een VIA-arts dat erflater voldoende wilsbekwaam is om het eerdere testament weer van kracht te laten worden. De regeling houdt onder meer in dat erflater zijn twee kinderen voor gelijke delen tot erfgenamen benoemt en de instrumenterend notaris tot afwikkelingsbewindvoerder.

Een van de kinderen klaagt tevergeefs dat de instrumenterend notaris vaders wilsbekwaamheid onvoldoende heeft getoetst en klager – die erflater algehele volmacht (levenstestament) had gegeven – als vertrouwenspersoon van erflater niet heeft betrokken bij het testament. De notaris heeft het Stappenplan Beoordeling Wilsbekwaamheid van de KNB gevolgd en kon concluderen dat verder onderzoek niet nodig was. De notaris had geen verplichting om klager – als levenstestateur – bij het testament te betrekken.

Ook de stelling dat de notaris zichzelf niet tot afwikkelingsbewindvoerder had mogen benoemen passeert het hof, reeds omdat het (eerdere) testament dat de benoeming bevat, door een andere notaris is opgesteld.

Klager heeft vele vragen en opmerkingen over de boedelafwikkeling aan de notaris gestuurd, die de notaris steeds voor zover mogelijk heeft beantwoord. Gelet op de inhoud van de e-mails van klager acht het hof het alleszins redelijk dat de notaris klager te kennen heeft gegeven de kosten alleen bij klager in rekening te zullen brengen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 22-01-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:117

Zaaknummer: 200.233.939/01 NOT

Rechters: J.W.M. Tromp, J.H. Lieber en J.W. van Zaane

RECHTSPRAAK

Vruchtgebruiker verhuurt onroerend goed. Wie mag huur innen na eventueel einde vruchtgebruik?

Erflater heeft zijn kinderen tot erfgenamen benoemd en zijn echtgenote het vruchtgebruik van de nalatenschap gelegateerd. Het vruchtgebruik eindigt onder meer bij vertrek naar een verpleeghuis. De echtgenote heeft een huurovereenkomst gesloten met X ten aanzien van bedrijfsruimte die tot erflaters nalatenschap behoort. Daarna vertrekt de echtgenote tijdelijk naar een verpleeghuis, waardoor de vraag rijst of het vruchtgebruik is geëindigd.

Deze procedure draait om de vordering van de echtgenote jegens X wegens achterstallige huurpenningen. De kantonrechter heeft deze vordering toegewezen en in het midden gelaten of het vruchtgebruik al geëindigd was. Volgens het hof mocht de kantonrechter dit laatste in het midden laten, omdat de verplichting van X om huur te betalen haar grondslag niet vindt in het vruchtgebruik, maar in de tussen de echtgenote en X bestaande huurovereenkomst (art. 7:201 BW). Voor de geldigheid van de huurovereenkomst is niet vereist dat de verhuurder bevoegd is de huurder het gebruik te verschaffen. Als het vruchtgebruik is geëindigd, heeft dat dus niet zonder meer tot gevolg dat de echtgenote in de relatie tot X niet langer als verhuurder heeft te gelden. Ook mocht de kantonrechter voorbij gaan aan artikel 3:218 BW. Dit artikel geldt voor rechtsvorderingen die een recht van zowel de vruchtgebruiker als de hoofdgerechtigde betreffen. De vordering wegens huurachterstand betreft alleen de echtgenote als verhuurder.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 15-01-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:5

Zaaknummer: 200.247.002/01

Rechters: P. Glazener, J.J. van der Helm en G. Dulek-Schermers

Wetsartikelen: 3:218 BW en 7:201 BW

RECHTSPRAAK

Schenking binnen 180 dagen voor overlijden. Verrekening van schenkbelasting met erfbelasting. Niet naar evenredigheid.

X heeft 180 dagen voor moeders overlijden 80.000 euro van haar als gift ontvangen. In geschil is hoe de vermindering van de door X verschuldigde schenkbelasting moet worden berekend voor de erfbelasting (art. 12 lid 1 SW 1956, art. 7 lid 2 SW 1956).

De inspecteur verdedigt dat de vermindering moet worden berekend naar de mate waarin het geschonken bedrag deel uitmaakt van de totale erfrechtelijke verkrijging door X. Volgens X en ook – anders dan de rechtbank in eerste aanleg – het hof moet de vermindering worden gesteld op het gehele bedrag aan schenkbelasting. Volgens het hof zijn de bewoordingen van artikel 7 lid 2 SW 1956 niet voor twijfel vatbaar en is er geen reden om tot een evenredige berekening te komen.

De arresten waar de inspecteur zich op beroept – ECLI:NL:HR:1961:AX8085, BNB 1962/104, ECLI:NL:HR:1979:AX2804, BNB 1979/72 en ECLI:NL:HR:1990:ZC4405, BNB 1990/322 – zien op andere situaties.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 08-01-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:21

Zaaknummer: 18/00027

Rechters: B.F.A. van Huijgevoort, W.M.G. Visser en R.C.H.M. Lips

Wetsartikelen: 7 SW 1956 en 12 SW 1956

RECHTSPRAAK

Procesrecht. Bezwaar en beroep tegen WOZ-beschikking ten name van de erven.

Erflater overlijdt eind 2015 en is (mede-)eigenaar van een woning. De WOZ-beschikking voor het belastingjaar 2017 is ten name van de erven gesteld. Namens de gezamenlijke erfgenamen is bezwaar ingediend tegen deze beschikking, waarbij X zich als een van de erven heeft gepresenteerd. Tegen de afwijzende uitspraak gaat X op persoonlijke titel in beroep. Volgens de rechtbank kan X hierin niet worden ontvangen.

X kan in fiscale zin niet worden vereenzelvigd met 'de erven'. Een individuele erfgenaam enerzijds en de erven anderzijds zijn te onderscheiden fiscale rechtssubjecten. X is in beroep een andere weg ingeslagen dan de eerder door haar ingeslagen weg. Dit verhoudt zich niet met het gesloten stelsel van rechtsmiddelen (art. 26a AWR).

Indien een WOZ-beschikking wordt tenaamgesteld van 'de erven' zijn daartegen – blijkens ECLI:NLGHAMS:2017:4759 – de volgende drie rechtsingangen mogelijk:

1. Voor de erven gezamenlijk: voor hen bestaat de mogelijkheid gezamenlijk in bezwaar op te komen tegen de beschikking (waarbij zij zich kunnen laten vertegenwoordigen door een namens de erven daartoe gevolmachtigde persoon).
2. Voor de individuele erfgenaam die rechthebbende is tot een nog onverdeelde nalatenschap: ofwel de weg van rechtstreeks bezwaar tegen de WOZ-beschikking (art. 26a AWR), ofwel de weg van bezwaar tegen een medebelanghebbende beschikking (art. 28 Wet WOZ). De belastingplichtige dient hierin wel een keuze te maken en een rechtsmiddel kan slechts eenmaal aangewend worden.

Door de niet-ontvankelijkheid van X komt de rechtbank niet toe aan de vraag of de heffingsambtenaar in bezwaar terecht een door alle erfgenamen ondertekende machtiging en een verklaring van erfrecht of executele heeft verlangd.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 20-12-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2018:6414

Zaaknummer: 17_3529

Rechters: C.F.E. van Olden-Smit

Wetsartikelen: 26a AWR en 28 Wet WOZ

RECHTSPRAAK

Erbelasting. Waardering erfpachtsrecht. Artikel 10b UB SW 1956 niet van toepassing als WEV 10% lager is.

Moeder overlijdt in 2015. Tot haar nalatenschap behoort een (particulier) recht van erfpacht op een woning. De waarde in het economische verkeer (WEV) van het erfpachtsrecht is 110.000 euro. De inspecteur waardeert het erfpachtsrecht voor de erbelasting op 175.000 euro, met toepassing van artikel 21 lid 9 SW 1956 en artikel 10b Uitvoeringsbesluit SW 1956 (WOZ-waarde minus 17 keer de canon).

Volgens de rechtbank is het arrest van de Hoge Raad van 23 september 2016 (ECLI:NL:HR:2016:2135, BNB 2016/234) overeenkomstig van toepassing op artikel 10b Uitvoeringsbesluit SW 1956 (juncto art. 21 lid 9 SW 1956). In dat arrest oordeelde de Hoge Raad dat als de WEV van een verhuurde woning in betekende mate (meer dan 10%) afwijkt van de waarde volgens de systematiek van artikel 10 lid 8 SW 1956 en artikel 10a Uitvoeringsbesluit SW 1956, de laatste bepaling buiten toepassing blijft. In het onderhavige geval blijft artikel 10b Uitvoeringsbesluit SW 1956 buiten toepassing.

Zie in dezelfde casus ECLI:NL:RBZWB:2018:4637.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 02-08-2018

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2018:4636

Zaaknummer: BRE - 16 _ 9516

Rechters: M.R.T. Pauwels, M.M. Dondorp-Loopstra en I.J.F.A. van Vijfeijken

Wetsartikelen: 21 SW 1956 en 10 Uitvoeringsbesluit SW 1956

RECHTSPRAAK

Executeur? Erfgenaam? Onduidelijkheid over hoedanigheid eisende partij leidt tot niet-ontvankelijkheid.

Erflater heeft vlak voor overlijden zijn onderneming aan X verkocht. De partner van erflater – Y – daagt X in kort geding, stellende dat X wanprestatie pleegt door de koopverplichtingen niet na te komen. Y stelt dat zij de nalatenschap nog niet heeft aanvaard, maar wel haar functie van executeur. De kortgedingrechter verklaart Y niet-ontvankelijk.

Niet duidelijk is in welke hoedanigheid Y de vordering heeft ingesteld, als executeur of als erfgenaam. Y neemt daarover in de stukken – de dagvaarding die verwijst naar artikel 4:145 lid 1 BW en de pleitnota die verwijst naar artikel 4:182 lid 1 BW – tegenstrijdige standpunten in.

Weliswaar vindt de stelling dat van de hoedanigheid waarin een procespartij optreedt steeds uitdrukkelijk melding moet worden gemaakt, in zijn algemeenheid geen steun in het recht, maar uit rechtspraak – o.a. HR 22 oktober 2004, NJ 2006, 202 – volgt dat wel strenge eisen worden gesteld aan de duidelijkheid van de formulering van het exploit en meer in het bijzonder aan de omschrijving van de identiteit en de hoedanigheid van degene op wiens verzoek het exploit wordt gedaan. Aan die duidelijkheid ontbreekt het hier.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 17-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2019:390

Zaaknummer: C/03/258069 / KG ZA 18-665

Rechters: J.R. Sijmonsma

Wetsartikelen: 4:145 BW en 4:182 BW

RECHTSPRAAK

Machtiging tot verwerping namens minderjarige erfgenamen. Driemaandstermijn.

Erflater overlijdt in 2018 zonder testament. De nalatenschap is negatief. Erflaters broers en zusters worden door de wet tot zijn nalatenschap geroepen, maar verwerpen deze. De ouders van bij wege van plaatsvervulling geroepen minderjarige erfgenamen verzoeken de kantonrechter tijdig machtiging om de nalatenschap namens de minderjarigen te verwerpen (art. 4:193 lid 1 BW). De kantonrechter wijst de machtiging af. Het hof verleent de machtiging alsnog.

Dat intussen de driemaandstermijn van artikel 4:193 lid 1 BW is verstreken, betekent volgens het hof niet dat de machtiging niet alsnog kan worden verleend. Het hof verwijst hierbij naar ECLI:NL:GHARL:2018:5920 en ECLI:NL:GHDHA:2018:2050.

Het hof gelast de griffier van de rechtbank van het sterfhuis om de aantekening in het boedelregister, dat de nalatenschap geldt als beneficiair te zijn aanvaard door de minderjarigen, door te halen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 19-12-2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:3755

Zaaknummer: 200.240.903/01

Rechters: A.N. Labohm, A.H.N. Stollenwerck en J.B. Backhuijs

Wetsartikelen: 4:193 BW